

ΕΤΟΣ 73ον

8 'Ιουνίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3758)

Η ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τῇ γενέθλιῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐκκλησίας τιμοῦμε σήμερα, κατὰ τὴν ὁποία τό πανάγιο Πνεῦμα, «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν» (Πράξ. 2,3), ὅπως διασώζει τό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, κατήλθε ἐπὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τοὺς κατέστησε Πνευματοφόρους, καί συνέστησε τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο ἔκτοτε συγκροτεῖ καί ζωοποιεῖ.

Ἡ παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Τό ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἀόρατο στά σωματικά μάτια, ταυτόχρονα ὅμως εἶναι μιά προφανῆς δύναμη ζωῆς, πού ζωοποιεῖ τόν κόσμο, τόν ἄνθρωπο, τὴν Ἐκκλησία. Ὅπως ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ Κεφαλὴ καί ὁ Σωτὴρας τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πάντοτε παρών καί τὴ ζωοποιεῖ καί τὴν οἰκοδομεῖ, ἔτσι καί τό Πνεῦμα τό ἅγιο παρευρίσκεται πάντοτε σ' αὐτή καί μέ τὴν ἁγιοπνευματικὴ του χάρη τὴν καλλιεργεῖ καί τῆς δίνει ζωή. «Ἡ θεία χάρις τοῦ Πνεύματος ταύτην γεωργεῖ τὴν Ἐκκλησίαν», γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Τό ἅγιο Πνεῦμα, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, πού κατέβηκε στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔγινε καί παραμένει ἡ ψυχὴ τοῦ Θεανθρώπινου αὐτοῦ σώματος.

«Ἐλθέ καί σκήνωσον»

Ὅλοι ἐμεῖς πού συνιστοῦμε τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καλοῦμαστε νὰ ζήσουμε μέσα στό ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε καί αὐτό νὰ ἐνοικήσει μέσα μας. Ἀσφαλῶς, ὁ ἱερός αὐτός σκοπός δέν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ μέ τρόπο μαγικό, οὔτε χαρίζεται ἀπὸ τόν Θεό. Χρειάζεται ἀγώνας πνευματικός, μιάς ὁλόκληρης ζωῆς. Μποροῦμε νὰ λάβουμε τὴ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί νὰ γίνουμε Πνευματοφόροι, ὅταν ἔχουμε ὀρθή πίστη, ἀληθινὴ καί σώζουσα. Διότι ὑπάρχει καί μὴ σώζουσα πίστη, αὐτὴ τῶν δαιμόνων.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· Καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἔγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Λαμβάνουμε τὴ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὅταν μετέχουμε στὰ ἱερὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως στὴν ἱερὰ Ἐξομολόγησι καὶ στὴ θεία Εὐχαριστία· ὅταν προσευχόμαστε καὶ λατρεύουμε τὸν Θεό, μέ πνεῦμα ταπείνωσης καὶ συντετριμμένη καρδιά· ὅταν παλεύουμε διαρκῶς κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν· ὅταν ἐργαζόμαστε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τηροῦμε τὸ θέλημά Του καὶ ἀγωνιζόμαστε νὰ καρπίσει μέσα μας ὁ καρπὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πού, κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, εἶναι «ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθοσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια» (Γαλ. 5, 22-23)· ὅταν ἔχουμε προσανατολισμένη τὴν πορεία τῆς ζωῆς μας στὸν οὐρανό, ἀρνούμενοι τὴν καταστροφικὴ προσκόλλησι στὰ φθαρτά καὶ πρόσκαιρα αὐτῆς τῆς ζωῆς. Οἱ ἄνθρωποι πού διέρχονται τό βίό τους μέ τὸν τρόπο αὐτό εἶναι πνευματικῶς ζωντανοί, καθότι ζωοποιοῦνται διαρκῶς ἀπὸ τὴ ζωοποιὸ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ ἀφώτιστοι

Τί συμβαίνει, ὅμως, μέ ἐκείνους πού ἐπιλέγουν νὰ ζοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπιδεικνύοντας ἄρνησι καὶ ἀπιστία κατὰ τοῦ Θεοῦ; Ὅπως ἔχει ἐπισημανθεῖ, χωρὶς τὸ ἅγιο Πνεῦμα ὁ ἄνθρω-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι συγκεντρωμένοι καί ὁμόψυχοι στό ἴδιο μέρος. Καί αἰφνιδίως ἦλθε ἀπό τόν οὐρανό μία βοή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος καί γέμισε ὅλο τό σπίτι, στό ὁποῖο ἔμεναν, καί ἐμφανίσθηκαν γλῶσσες σάν πύρινη φλόγα νά μοιράζονται σέ αὐτούς καί κάθισαν ἀπό μία στόν καθένα τους, καί ὅλοι πλημμύρισαν ἀπό ἅγιο Πνεῦμα καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ξένες γλῶσσες, ἀνάλογα μέ ἐκεῖνο πού τούς ἔδινε τό Πνεῦμα νά μιλοῦν. Ἦταν ἐγκατεστημένοι στήν Ἱερουσαλήμ εὐλαβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπό ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς. Ὅταν ἀκούσθηκε ἡ βοή αὐτή, συγκεντρώθηκε τό πλῆθος καί ἐπικράτησε σύγχυση, καθῶς ἄκουγε καθένas τούς ἀποστόλους νά μιλοῦν στή δική του γλώσσα. Ὅλοι ἀποροῦσαν καί θαύμαζαν, ἔλεγαν δέ μεταξύ τους: Δέν εἶναι ὅλοι Γαλιλαῖοι αὐτοί πού μιλοῦν; Καί πῶς συμβαίνει νά τούς ἀκοῦμε καθένas στή δική του μητρική γλώσσα; Δηλαδή, Πάρθοι καί Μῆδοι καί Ἑλαμίτες, καί οἱ κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου καί τῶν περιοχῶν τῆς Λιβύης πρὸς τήν πλευρά τῆς Κυρήνης, καί οἱ Ῥωμαῖοι, πού ἦταν ἐγκατεστημένοι στή Ἱερουσόλυμα, τόσο οἱ ἐκ καταγωγῆς Ἰουδαῖοι, ὅσο καί οἱ προσήλυτοι, οἱ Κρῆτες καί οἱ Ἀραβες, ὅλοι ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλῶσσες γιά τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

πος εἶναι ἕνα ἀνθρωποειδές, μέ πολύ ἀνεπτυγμένα, πολλές φορές, τάλέντα στήν ἐπιστήμη, στήν τέχνη, στή φιλοσοφία, ὅχι, ὅμως, στήν ἀνθρωπιά, σέ ὅ,τι δηλ. κάνει τόν ἀνθρωπο ἀληθινό ἀνθρωπο, σύμμορφο μέ τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Γραφῆς καί τῶν Πατέρων, τό ἅγιο Πνεῦμα μέσα στόν ἀνθρωπο σημαίνει μία σχέση καί ἀναφορά, οὐσιαστικό προσανατολισμό καί ὁλοκληρωτική ἐξάρτηση ἀπό τόν Θεό. Ἐξάλλου, ὅμως, τό ἅγιο Πνεῦμα μέσα στόν ἀνθρωπο σημαίνει μία δύναμη φωτιστική καί ἀγιαστική πού καθοδηγεῖ, ὠθεῖ τόν ἀνθρωπο στόν ἀληθινό του προορισμό, στόν Χριστό... ὅταν ὁ ἀνθρωπος δέν ἔχει μέσα του τό ἅγιο Πνεῦμα, τότε ἡ ὑπαρξή του ἔχει ἀναφορά στίς ἀντίθεες δυνάμεις κι ἔχει μέσα του τό πνεῦμα τοῦ πονηροῦ...».

Τήν ἴδια στιγμή, ἡ ἀπουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὁδηγεῖ στή νέκρωση τῆς ψυχῆς. Ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης κατηγορηματικά ἐπισημαίνει: «Θάνατος εἰς τόν Ἀδάμ ἔγινε ὅχι ὁ χωρισμός τῆς ψυχῆς ἀπό τοῦ σώματος, ἀλλά ἡ ἀποφοίτησις, ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀπό τῆς ἀθανάτου ψυχῆς».

8 Ιουνίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»

Ανακομιδή ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομ. († 319), Καλλιόπης μάρτ.
Ἰηχος: — — Ἑωθινόν: — — Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 — Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Ὑστερα ἀπό τά παραπάνω, εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ παναγίου Πνεύματος συνιστᾷ πνευματικό θάνατο πού ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ἡ παρουσία Του στή ζωή μας συνιστᾷ τήν ὄντως ζωή, προτύπωση καί πρόγευση τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποία μποροῦμε, «ἐν ἀγίῳ Πνεύματι», νά κατακτήσουμε. Γένοιτο!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΗ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 20x26 ἑκατ., σελ. 432)

Οἱ Πατριαρχικές Ἀποδείξεις τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου γιά τίς ἐορτές τῶν Χριστουγέννων καί τό Ἅγιο Πάσχα, οἱ Κατηχητήριοι Λόγοι γιά τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί τά μηνύματα γιά τήν ἡμέρα τῆς Ἰνδίκτου (1η Σεπτεμβρίου), ἡ ὁποία εἶναι Ἡμέρα προσευχῆς ὑπέρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἐκδόθηκαν σέ αὐτόν τόν πολυτελεῖ Τόμο. Τήν ἐκδοση αὐτή τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσέφερε στόν Παναγιώτατο ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τοῦ Ὁργανισμοῦ, τό Σάββατο 1η Ἰουνίου 2024, γενόμενος πρός τοῦτο δεκτός ὑπό τοῦ Παναγιωτάτου, ὁ ὁποῖος τήν παρέλαβε μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση καί πνευματική χαρά.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr